

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 548. Vigilii Pap. Annus 9. Ivstini Imp. 22. Totilæ Reg.
7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

cedonensi. His etiam accedebat, quod quilibet pugnabat. Trium capitula a sententiis illa diuinitus posse, cui sitim gebantur Imperatori voluntate, impossibile videtur.

XLVIII. Quid igitur peccata Vigilius dicendum fuit, si de causa sua vixit ad futuram Synodus elegeretur indicatus, que potius (a fieri potuisse), experto erat silentio condemnanda, loquenda, immo lepera enda, atque penitus extinguedenda? Quod vero id non decet, partibus accidere ad eis, in iure concordante bonum, nec prius vilia est, ut posset pax deferrata cum pontifici ad fidei remedium in tanto discrimine iustum est, ut cum nulla pessima in perpetuum facili silentium, illud saltem ad tempus indicetur, ut interea cum celatum esset ab armis, pax mutua tranquillioribz animis traharetur: ad quam collaudata, sicut tempore Simeonis fuit, concepta commercia, ita & Vigilius placuit omnibus concedendam esse communionem.

XLIX. Quod autem iammodi Vigilius consilium in decessorum fuisse patrem accepimus, ob idque ipsum collinorem praesumus totumque ab adherentibus concordatum, quo ob uitorem Imperatoris, ad eius gratiam promerendam, a consilio continuo resiliens: adhuc omnina executa, dicitur latius, ut per eum, quod summae constantiae specimen edidit, vbi hoc anno Constantinopolim venit. Vbi enim non cum Carthaginis, sed grandissimum ibi fuit aduersus haereticos, cumque minus etiam diffundendum se fuit: mox autoritate Pontificia insurrexit, ne nullo habito respectu potuerit. & qui ruribz hac ex parte ducens Imperatoriam potuerat, in ipsam Theodosium Augustum, dum sine magno Ecclesiæ detinendo toleratus, sententiam anxiæ excomunionis cariostis fuit, eadem pars sufficiens haereticos, quinque Acephalos Scythianos & Eutychianos, quam ipsa eorum patrona meruerat. Hic quidem hanc vulgo iactata, vel telle in ius digno feruntur, sed eo, quo ob Pontificis dignationem, viraque laudata, & seruum suum, atque scientiam nullus dignorū hic potest. Et enim testatur id Gregorius Magus in Epitola ad Hispanos Episcopos schismaticos vel scismaticos, postquam recordanda memoria Vigilius Papa in tribus epistolis contra Theodosium Augustum & Acephalos damnacionem promulgauit: enim Romanos vel hispilos ad ea & capitulo 13. Ecclesiæ canam habuerunt Acephalos, & insule Damasci sunt, postquam damnacionem eis contigerunt. Ab his enim non nostram quiescam, nec alios, qui Catholice fidem mysteriis manifestantur, dico, vel aliquo modo confiteri conuenient, hæc Gregorius aduersus schismaticos euendunt. Ita capitoliorum defensores.

Vides igitur pro dilucide personarum, Vigilius magna consideratione subiulta arque prudentia, utue fomo pugnare, alterque se aduersus haereticos, aliter cum Catholicis exhibuit illatos quidem, quibz nec Ave dicendum moneret Apollio usq; hanc fuit salutis apertus, qui sub nomine Iustini fuit, et communis sententia, fulminis instat etiatis emulsi prolixius: hos autem non abiicit, sed Apollio a charitatis viceris fous, iterum parvus, cum dissoluit, annol, expectat, reprimit, cœcipit, tolerat. In quoam etiam salutem illiusmodi aduersus Theodosium Augustum redemptam ostenta fuisse, si intendit eipius in eam eo modo metuens censure Catholicos, ut ob defensam antea, damnata polica vel foliaria Trium illa capitula, in suspcionem vocaret producendos, & cum Eutychianis initio tecero fociocatis: sed ut tam evidenter signo ostendo vigoris fæderalis in Orthodoxa fide tenuenda, & haereticos eorumque patronam dinando, oīnes, qui Catholicos re vera esse, erigent animos, & quecumque ab ipso Vigilius gerentur, in maiorem partem accepient: cum iam certo scirent, nihil apud ipsam Romanum Pontificem antiquus esse, quem aduersus haereticos fidem Catholicam propagante, posterius sartam rectam relinquere, que autem haec fecuta fuit, suo loco dicemus.

I E S V C H R I S T I

Annus 548.

VIGILII PAP. IVSTINIANI IMP. 22.
Annus 9. TOTILA REG. 7.

I. *Prius de
Anno Gesu
1653*
SCLVXV
OCCY-
FANT IL-
LYRICVM

Q^uod vngentissimus quadragesimus octauus Christi annus, idem post Confutatum Basilii septimus, & bellum Gothicum deconquerens a Procopio est nominatus: quo nouis cladiis in Italia diuersis in locis Romanis exercitus, a Gotis afficitur: ad diu in qua ad alia danica, ut Scatinorum exercitus, transfluo istro, Illyricum cœperit, hæc omnia Procopius pluribus. Sed ne quis motus aduersus renovetur Imperator a disceptis aduersus illa capitula studis, quibus maiorem induit Ecclesiæ cladem, quam a barbaris patetur Illyricus. Andigitur legubrem ob orbo schismate & a Romano Pontifice defensione trucidam.

Cum Romanis Ecclesiæ diaconi Rusticus atque Sebasius Confardinopolis apud Vigilium agentes videlicet ipsum Summum Pontificem minime condemnantes (vt in variis etatibus) qui damnabant Trium illa capitula, inno & ipsam illis communis casu: idem ab Africis impensis, aduersus ipsius Vigilium te bellatur: id vero p[ro]p[ter]e ceteri operari sunt Felix Gelliani monasterii in Africa Abbat, acque Lampridius, qui hanc ob causam Constantiopolitana contulerant: & hec hi primus reieci & fuissent a Vigiliis Papa clericis, ex quod ipsius Pontificis virarent communione, dolo tamen se infraintulisse Sebastiano econtra, eundem a Vigilio abfraxente, qui & secundum in eandem schismatis societatem Rusticum item Romanam Ecclesiæ discounum capitulum duxit. Hi vero cum gloriantur vindictæ infusione pro Conclilio Chalcedonensi, in eandem societatem traxerunt etiam Vigilius subdiaconos, Defensores atque Notarios, quorum hæc sunt nomina, Ioannes Gerinus, Seerius, Iosephus, a tergo, Iohannes, & Deusdedit: hi quidem aduersarii eundem Romanum Pontificem ad diuersos Episcopos in diversis provinciis iheras desiderant. Hæc autem omnia expresa habent in libello tentationis aduersus Rusticum atque Sebastianum prolatæ, quem suo loco recitabimus. Eiusdem vero Felicie Gelliani huius schismatis in litigioribus meminimus etiam Facundus Episcopus in libello a Mociam, cumque maxima um defensione fulsis Theodori Mophaelii docet, Abbatemque nominatus. Sic itaque fab prætextu defensori Concliti Chalcedonensis maxime fuit in Ecclesiæ Dei Iesu confutatio, & calamis exigitus ipse Vigilius, quasi fautor acfector impugnatissimus ipsius SS. Synodus Chalcedonensem, & Cumone, ut vndeque ab Episcopis Orthodoxis querelam plena ad eundem Pontificem intere scriberetur, quibus suis locis egenus.

Cum enī (hinc modi) ab Ecclesiæ Romane diaconis diueritarum Ecclesiarum Episcopis interas perceperint, hand putantes contentum debet, quæ de re tanta viris tantis est talis loco, nempe Constantiopolis scriberentur, magnopere turbati sunt, verumque esse eximunt, quod ab ipsi Diaconis Rom. Ecclesiæ scriberentur, ipsum feliciter. Rom. Pontificem molitus aliquid contra Chalcedonensem Coelium magnopere commoti sunt, eorumque nonnulli se ab ipsius Rom. Pontifice commonione distinxerunt, ad tempus, donec res magis fibilexplorata fuerit, ab eius le confutudine temperante; ubi vero, quibus maior inerat in re tanta prudenter, ad rem specius cognoscendum intulit, utrilibet Cœlantinopolitum literatus ad ipsum Vigilius conscripere fecerit, duorum Rom. Ecclesiæ diaconum, ac nepte Rustici & Sebastiani literatis, vniuersus concilium est Olbia Ecclesiæ; Catholicis perturbata, & in summum diuincem adducta, iactaque sunt ab eisdem immensi schismatis fundamenta, aduentibus cum ipsi pontificis Africani, qui (ve dictum est) aduersus Imperatorem primum p[ro]p[ter]e Chalcedonem (vt libi videbatur) exercere vexillum. Hæc omnia

L.
VIGILIUS
PUGNAN-
DO DIA-
SCRATIO.

61.1652.2.

III. *TYPUS ROM.*
ADIVISATOR
VIGILII
EXORTUS

(et diximus) expressa habentur in libello damnationis amborum discolorum, sequenti anno a Vigilio Papa conuerso.

Sed & his omnibus insuper à Russico diacono additum, vnde fuit summandum pro trium capitulorum defensione sententiam, commentarium per dialogos suum ferenter aduersus Acephalos, ad cuius finem posita ab eo fuit Tribus capitulis di paratio. Extra iste quidem, sed fine decursus, vbi dicitur: Tribus capitulis controvergia tractabuntur. Nam inter obparandum, cum virginem Orthodoxam hereticum, & Diabolorum anathematizato, hoc hareretum: Nos inter nos non de causa singulari ratione aliquem personam, sed de fide in unitate fratrum dispergimus, illi fratres in usum temporis quando de Datum, Thesaurus, Ista & Theodoro diffutabuntur, causas personarum quales de fide inservent. Hac ibi ex quibus apparet rursum libato fine careat, cum ea illic, que dicenda proprieitate, desiderentur. Sed & cum deus in fronte operia non dicunt, ad quem Tomum illum in tributum, etiam & illis esse fabrictum, neque alium querendum hunc fuisse, quam collegam in chiliane quem diximus. Se baltianum discolorum, sed quoniam inter alia regnatur:

Monsen (inquit ipse) Christianum te effecit, discolorum & locutionem tuam veneramus Ecclesie, nempe Romanorum. Importanter omnis est ardorem, quare & modo ageris tu & dicatur: Secundum discolorum salutem, tua recte oblatione & D. E. O. discolorum reportare patris. & circa hunc modi gradus canentesque tecepit ac secundum parvum fuit, cum decem nullius regni aduersari milia eunca pax fecit, hec & alii Ratiocinius discolorum collegam incendens ad prelatum: unde & illud percipere valens, quibus annis nocturnum sic certamen, aut tantoque clero precentum. Deinde autem ex hoc loqui spinis, quibus agere fertilius abundat: & repobus, quibus in angulo filii lebar, ex his, quae remanent, vita quidem docto sunt digna: in quo cum plurima nomina auxilium obtemperantur, ille obtemperat ut deus in Ecclesia pristino faciem vel culorum via non pratemittat, ne quis putet tradidisse a Paribus acceptas temporum suis diuinitatis vel ex parte eiusdem. Cetero (inquit) quoniam confitimus eis Christum, & lignum regnum Crucis, omni per totum mundum Ecclesie abique nulla contraria res aderit, &c.

Ato Ratiociniis tantum erexit contra Vigili unum Romanum Pontificem filium pro defensione Trium capitulorum, sed alii plures: nam in Africa id praefuerit. Liberata Ecclesia Carthaginensis discolorum, Euandus Episcopus Hermelinus in libello propterem contra Mocinum, necnon Victor Episcopus Tumensis, de qui batim pro prior tertio erit horum meminit. Idoneatus coram pro Facundo Secundus legatur. Deillavero, qui postea Vigili patrocinio luce pugnat, & pro Trium capitulorum damnatione pugnaram, suo accusato, vbi de Quina Synodo pugnabat. S. egerius maximo Ecclesiæ Catholice decreto ubiq[ue] risa, sibi dilecta, contentious & dissensiones sunt simulaciones, pugnantes aduersoribus in eum etiam Orthodoxos, et nichil scilicet, inter seque mutuo collidens, ex quo totum hoc seculum redditum plane et infelicitum. Sed de his modo fatus.

Hoc anno Theodosius Rex Gothorum in Hispania occulas et, ubi regnauerat (ex sententia Isidori) annos servit, et clementes quoniam; licet deparatus legatus apud eum, anno Iustinius Imp. XII. pro XXXI. ex quibus etiam corrigens etiam menta. Sub hoc Rego Theodosius recensetur ab Isidoro de Viris illustribus Iustinianus Valentinus Episcopus ultra vero et iustinius Ecclesia Valentius Episcopus, ex agerius fratre & Episcopo eadem matri progenie unum, seruus filium Stephanum ad quendam Rusticanum de interrogata quoniam: Quare prima responso est de spiritu S. Lazarus contra Barbatos, qui Christianum adoptionem & non prouinciam dicens. Tertia responso de Baptismo Christi, quod intercessuauit: Quare Hispania de distinctione Baptismi iusta & Christi: Quarta responso, quia Filius sicut Pater invisibilis

luest. Floruit in Hispania temporibus Theodo Principi Galbri, hoc ipse, qui pergit diceret de eius statibus, Iusto Origellano Episcopo, Nebridio, & Helpidio, sedemque factorum Ictri orum auctoribus: sed perire pœnitentia horum virorum illustrium monumenta.

Paulo autem ante obitum Theodo, in tenebris Gothorum perdidis superinductas, nobilem Hispaniensem Ecclesiam S. Laurianum illustratam, vetera Ecclesie Catholice monumenta restabant, quae diem natalem eius antiques sat memoris renouant, & quarto Nonas Iulij. Qui profectus fuit Hispanie, trajectus, hunc suffit Pannorum genere, Presbyterum vero Mediolanensis Ecclesie, inquit, utique zelo fidei in periculum Totilam Ariannum Principem, ab eo quod sumus necem, sed fugi lapsum Hispaniam ad Iacobus delegit, & deinceps dicitur: quod cum virtutib[us] p[ro]ficiunt, qualis esset, cito innoruisset, detectus est in Episcopum Hispaniensem post Maximum. Cum vero id Totilas cognovisset, barbarica obtinatio ne per gentilem suum Theodem Regem illi necem inferendam curauit: qui diuino mortuorum fumus turris captans, Ronianum le consultit, cum nondum Vigilius esset profectus in Orientem, à quo honorifice exceptus est, sed cum reverentur in Hispaniam perueniens in Gallia, mira sagacitate ab exploratoribus Totilas in gula eius vestigia allectans, reperiens apud Massiliam ab eisdem apprehensus, capite gladio Ariano truncatus est: cuius corpus Eusebius Episcopus Arelatensis, qui praecellit Aeneanum, se, etiendam curauit; caput vero in suum daturum Ecclesiam, populi fame p[ro]fecti laborantem (et predixerunt) liberavit: cum paulo post occidus esset Theodosius, & regnum apostolicum Theodegitius, isenque Gothicus & Arianus. Hunc tandem forcitem consecutus est finem vir sanctissimas Lantanas, ardore Catholicæ veritatis, & dicendib[us] b[ea]tate omnes huius seculi Catholicos facile antecellens, & miraculorum operatione nulli secundus; ex quibus illud tantum polteri notum, eorum in itinere, cum Romam petere, illuminasse.

Porto Theodegitius hand fuit in regno longa permanens: si quidem Iudorū tradit, quod post annum & menses septem, pati exiit, coniuratorum manu inter epulas gladio cōfossus extinxit est, ob picenam (vt Gregorius Turonensis existimat) offensu numinis, curiosius divisa disquirere, & illis derahete laborauit. Homo enim Catholicæ fidei inservientius, & getrimo patiebatur animo, vt Deus mansellis iudeis; perennibus misericordiis declararet, quae sibi telo gloco cordi esset, & vera fides à perfida signis mansellissimis discrimina ret, adeo ut antequam regnum adipiceretur, cum Theodo adhuc superflue, habendas regni administraret, admodum curioso seruatus sit, ut redargueret posset impostor, quod Deus inter Arianos euidenter & lete conuentus fignam, quo & fides Catholicæ veluti Dei digito probatur, & Ariana impietas damnaretur. Sed quodnam fidetur, meminimus superius alla occasione resuile, cum de aliis huiusmodi miracolis in Sicilia, Italia & Oriente fieri soliti sermonem habuimus: hic vero (quod locus & tempus pollutus) clausum Gregorius vebis repetere, hanc putamus le genit fore satidio, sic enim ait:

Ego & illud illustre miraculum de fontibus Hispanie, quos Lusitania presunt profero. Pocula namque eis, apud Olen⁺ campum antiquis sculpta; & ex marmore vario in modum crux mro composta opere: sed & adas magne claritatis ac celitudinis despiciat a Christianis confundit eis. Igitur cum dies factus post curriculum anni antecedentium advenire, quo Dominus confitit prodiit, mysticani discipuli præbuit cenam: continebant in locum illam cum Pontifice eius, & iam oleum sacri per sentientes aromatis. Tunc dato oratione sacerdos, & ita tempore simili uabet munera ogninach, aduentum virtutis Domini praefolantes. Die autem tertial (quod sabbati) conuenientibus ad hanc Zaudiu populu, aduentus Episcopum cuiuslibet ut, inspectu penitentia, officiare erat electus. Ac marmo dictum scinam, quam reliquerant vacuam, reperiret planam, sed ita cumulo ad tuos reseruant, ut soler super era modorum rituum adgregari videatque hac illaque latet et fluctuat, nec pergenit in dies san-

VIII
S. Rem. Mar
tral. ad die.
DES. LAV.
RIANO E.
PISCP.
HISPALEN
SI MARY.
RE.

IX.
THRODE-
GISCVS
R. EX IN
HISPANIA

c Greg. Tur.
de glo. mart.
2.2.25.
X.
Olivet
DE MIRAC-
ULIS IN
PONTIBA
PTISMATI-
QUOT-
ANNIS
RENOVA-
RISOLE-
TIS.

deficere. Tunc cum ex oratione sanctificatum, confessum defupit
christum, omnes populus per dextera habuit; & vos plenum de-
mipro salutem reportat, agnoscens quae a personae salvatoris
matutina. Et consimile malitudo amorphorum sine colle-
gio numero huiusmodi, namquam tam in cunctum ministrum:
huc vobis autem primo tinctus fecerit, mox aqua rediutor; & ba-
piscatur omnibus, l'impio in se restringi, & reposito produntur, na-
scitur, & sine claudantur igne.

Cuidam vero ex hereticis Deum non metuerunt, neque ven-
erationem praefuerunt loco sancto, neque credent corde mira-
culum, quod in eo Dominus ad corvoe conditum fuerum fidem
preferat dignatus est, quid eueniret non sibi. Vnde cum turba
equorum solusque impedimentis, iustus in Ecclesia poni, equi-
que in ea prefecit preparari, ardens misericordia, quia de his locis nra
habebat ab initio locis mediae praeferente, & a fratre cor-
ripere, ac pene escamata, & tardius quam debetur pauciter,
exclamat, equis ut ad expelletur immo et sub Regis locis, ma-
gnitudinem in ea regione potest. Expulsiisque a basilica sancta
equitibus, a se conseruatis capitib[us] deinde proprie latrare ex-
cipiuntur, nec proferuntur ait, quod non nra potest debi-
cationes: tandemque appressim inter suorum manus feruntur
excalantes.

Denuo *Theodosius *huius Rex regionis, cum iam vidisset
hoc miraculum, quod in hi faciatu Des fontibus gereretur: o-
grediatur in se dicens: Quoniam non est romanorum (Romani
non enim vocant homines nostra religionem) vi ita accedit, &
non est dei virtus. Venient vero ad annos sequentes, omnia
cum suis suis cum Episcopis suis munera, posuitque custodes
in circuitu templi, si forte aliquis deprehendere posset fratre
alium confundere, per cuius ingenium in fontibus aqua suscep-
tis confundatur & ait fest anno. Tertio vero anno convocata
vixit multitudine: fontis in circuitu subtiliter detinuntur, ne forte
locus vel lymphæ deducatur, ex fonte: fueruntque sope
in profundum vicinum quoniam pedum, ex latitudine vero
quadrage. Sed nihil adducunt potius reperiunt. Tamen rite fina-
fassim, & credo pro hinc inquisitione remanentes, anni sequen-
tu diem, quo hoc mysterium celebrabatur, videlicet non merita, &
quid arcana virtutis tuae insinuari precepsit. Habetur
autem in ea reliqua S. Stephanus Lante, hic membris de his Gie-
gorius: quibus handi vel garem conciliata fides, que
cuidam generis in vnum congregata miracula superero.
Tomo finaliter.

Hoc eodem anno Macarius Hierosolymorum Epis-
copus, ubi edidit annos daos, pellitur: de quo ista Eva-
ngelii habet a: Sed Macarius, Imperator mundum et suffra-
gante: qui posita sedis sua patru fu: nam ferbar, cum ergo
Origenis futurum. Cas in Episcopatu suscepit Eustochium.
In eum ipsum: utrumque sedis annos quatuor, Nicephorus tradit.
Ceterum post eum non rur inquit refecit Eustochium:
qui semper confitit, ipsius ei, quae celebrata est anno Do-
mini quingentesimo quinquegesimotercio, per legatos,
Quia nra Syriaco interfuisse. Unde contigidum est Nic-
ephori Chronicon, ubi habet annum tantum sedis
Eustochium.

Qad autem in Eustochium spiccat, qui hoc anno
suscepit autem Macarius p[ro]p[ter]o: ab Euagio b[us] illa accipe-
dum eius meminit occasione Barcanophi j[ust]ice illi
nachortate: p[ro]xime per idem temp[us] vii plane duxit qui maledi-
cione in locu magna edebat miracula, & quem gloria vixque per-
magata fuit. Ex quarum numero erat Barcanophi genit
Egypti: ipse vix in monasterio prope rivulum Gihon, & in
carne vitam armis aduersa aegrot, adeo ut multa mirabilia de-
scripta sint. Credat porro, cum in aliis a quadam clau-
striali estatim degite, argu a tempore, quae eam ingessit illi, ad
patrem quoniam regna auctorum & angelorum neque a quaque
visione esse, neque quicquam alimenti vel aliam ratione ter-
racopie. Quibus rebus cum Eustochium Episcopu Hierosolyma-
num minime fidem adhiberet; cumque adhuc, in qua illa
dimissus inclusus fuit, perdidere confundentes: pars altera
p[ro]p[ter]o ex ea rampens, omni, qui cum eo illic vivit-
t[er].

etiambusq[ue] h[ab]et, h[ab]et de Eu[st]ochio occasione Barcanophi ha-
bit Euagius. Vndebat tunc & in Palestina mira laeti-
tatis via Mirogenes nomine, de quo hoc inter alia So-
phronius: De his Abbatibus Mirogenes cum audistis Hierosolyma-
nus Archip[isc]opu Eustochium, voluit ad eum misere qua-
cumque erant necessaria, nam hydrocephalus laborabat sed illi num-
quam ab eo quicquam conseruit accepere, hoc autem solum illi fi-
gurabat: Gra pro me Pater, ut liber ab eterno cruciatu.
Hoc ipse.

Pergit autem Euagius d[icit]: Fuit Eusebe vir quidam nomine
Simeon qui omnes manus gloria caputitate obvici, quangue
sapientia cuiusque generu & diuina gratia perfectus fuit, tamen
hi, qui cum minime ignorabant, deinceps vixit. Iste maxima ex-
parte remota ab abutu confusus viam transfigit, ne cuius-
que postea in cibis cibis comprehendebat, quando ait quoniam
Deum precaretur, neque quia tempore soli apud fel[icit]e
naturam obviavit, sed in calore obviavit, interea vero iam in publica
platea, vel in foro visebat, vixit est a proxima vixit confusio
tum decessit, mox vero erant nubes omnia vel prudentia
breviter, vel ingenuo. Quoniam tamen ab aliis aliquando ingenuo,
elegimus, cum exiretur, vel cibis quicquid est refecit. Quid
quoniam in se capite cum salutem karat, ut ascensio & locatio
celeriter exigit, veritus, ne via virum a vulgo deprivedenderet.
h[ab]et & alia de eodem Simeone Euagius, quib[us] ostendit
eum virtutem mactaculorum fanf[er]e ad eum, atq[ue] etiam
Prophetiam solitum conseruat. Poterit s[ic] ab eo
proclare gelida flosca scripta & mandate fuisse a Leontio
Neapolis Cypr[us] Episcopo, ut Acta Nicene polletor
Synodi fidem faciant.

At quid his temporibus, quibus in Palestina praeser-
tim h[ab]et origenem inua[er]unt interrogare cibulenti-
bus, quid de Origeni fidei videntur, respondebit, respondebit
etiam dictum, sed h[ab]ilitate panis obiectum. Si eam Le-
ontius narrat historiam: Cum autem d[icit] quidam Patri iusti
in quadam monasterio prope Enisanus inter se quiesceret & per-
severaret, cur accidens Origenis heretici, qui tam in
modo & tanta saecula deo fidei obstat: Et vix quidam
accidit, non fuisse a Deo eam, quae ei aderat, scirent, sed si quis
quoddam donum naturae & dexteritatem invenit: nam cum in
laudes domini Scriptura & saeculi Patri & maxime ipsa ver-
itas, acutus ingenium, & idem libris sapientia. Aliter vero, cen-
tra, dicere, neminem ex domino a p[ro]p[ter]e tales, quales illi ed-
du, habere orationes, & maxime ea, quae sunt de hu[er]o, que discur-
rit Hexapla: quoniam ea vel in bideriorum diem iuxta Eccl[esiast]i-
ca tamquam necessaria. Cum autem rufus responderet:
Credat multus Gentiles, qui ex maiorem habent sapientiam,
& qui ex plures libres conseruent, quod ergo operari ne eas la-
dere possint velios, et eorum negantur?

Cum inquit, non potest nisi conuenire, tandem dicit vnu
alteri: Audimus Le[on]tium, qui queruntur ex sanctis less, ejus magis
monachis in solitudine iordanie: canem, & hoc dicimus ex
ipsis. Canit itaque ad fonte loca a venient, & oratione, vixit
etiam ad Mortu[m] mar[us] solitudo, in quam fecerunt sem
per membras Ioannis & Simeonis. Cum ergo fecerit Deus,
et cum labores non frustra fisi operis, inuenient ab eis
canem, qui sique quecum ad perficendum iam mensuram perenne-
rat. Prosequuntur enim eos vices, dicit: Bene venerata, qui mari
releguntur, & in fuscum lacum videntur ad h[ab]entur. h[ab]et
ea ex causa, quod cum in parte haberent Simeonem,
et non cogit[er]e, & obidi p[ro]p[ter]e ito, ad ipsum tam longo
itineri perire existent. Sed pergit autem: Cum longiora
piquantur religiosi inter se fratres congreget, d[icit] eis, quoniam
de causa tamquam inter se confundunt. Iste dicit ei: Simeon, Pa-
tri[us] accepit donum orationis indicitorum Dei: sed abito ad Sa-
lum Simeonem, qui e[st] in restra regione: ipse vobis poset & h[ab]et
& omnia, quae vobis solum, et induit: precare etiam pro lo-
anno, ut illi quaque decem conforto contingent, qui autem per
h[ab]et decem significat, nota illa erant inter se lymphæ,
que ipsorum Vitæ exordio auctor declarata. Sed rufum
Leontium?

Prosequuntur autem venerantur Enisanum, & rogavent vibram
eius de Simeone, qui duxit Salutem, ut e[st] Simeonem ex ir-
ridolax, & ducant: Quid ex ea vultus, Patri? Ell[eu] homo
amico, qui sime vocat & subficiat, & maxime monachus.

Comitentem qui quererant, invenientem tum apud Eusebium redemptorem lapines tangere vixim: ruris ex ea statim passus est, fundum & dixi quod se venimus ad viderem & tum magna cognovimus predicatione patefessi multa nobis certos postquam ergo appositorum non ducunt et lenientie, ille vero ex diu: Male rugio & quaremois festina, apprehendit vero amiculum, qui sedatus afflatus, impetrat ista deinde aliam: am, ut plus quam redemptorem apparuerit: & dicit: Cari & tu peras? Apud eum fuisse madeleum, quod agnoscet dicim: Orognes vero ex eius non conciliat, quemnam marebat, & non patitur credi, & suis fictis atque profectis, nec go obsequiis, quod ex omniis praedictis: quoniam, quod decem rebus, sicut si statim, vobis posuit accepit ne ait plagam in ore? Certe, certe abite. Statimque subiecta illa, in qua erat levius resuta, postea duxit in labrum te quid posse averti, & dicit: Ita symbolum de origine Simeoni, quod defensio Christiane bene probavam impetrarem per hunc nunc clum representantem cum plus sapere vellet, quanto oportet sapere, evanescere in cognationibus suis: & patens lapitem, verius factus est, ita monodi igitur iudicio Simeon Orogenes cum Orogenis voluntate condemnasse. At quoniam alio editio illustris signo gloriantem bis temporibus Acephalorum hacten palam ob oculisque omnium item dannatum offendit: a copio, que his mox idem Leontius in subdit:

XIV.
Cum autem gradum die esset in officina in qua erant vesicae, accepta clamans, & capi tibi la carne in quadam angulo vi, & ruris sita in manu ducit. Canebat eas non tibi, & dicit a-
rit signo digo. Nescio tu ex eo loco eligimus? Iuramus! mul-
tum impetraverat. Postquam ergo fuga demoniorum transi-
tusque & huius ter pectoris opacum, & confressus omnia.
Rabbi ergo inde alio die dicit: comme: Quis haec regredit illa
auctor dicit: Pius Mauritius selecitus vesta & omnia con-
trivit, & ruris de officina Paulino. Punitio illa vero dicit: Certe,
Sole illa auctor dicit: Rerum tamen ego eam mihi, ut omnia corrigaret.
Postquam tamen illa haec audiret voluit cum reverberare. Ille vero
fusca, & pulvra tollens pro cito & o. nos eius Sanctus
adserit aut & dicit: Non eram & ruris confregi omnia.
Ecclesiasticus auctor dicit: Aut Mauri ianuam confingit omnia &
tamen ex hoc accepit gloriam. Postquam vero res sic ab ea ce-
stera, easdem hor avenis Maurum, & ruris confregit omnia
tanta, ut ruris reverberet & ultro. Vixit itaque familiam Orogenes
in eis qui sunt in hanc habent. Dicit auctor de auctor nem-
mam, dum quod tempore infatura vide poterat. Grecorum
lapitem, cum iam Orens sterilis proflus redditas
pare & defiliet doctilimis illos atque laet illatos vi-
tos, quiscut ante orbem terrarum scientia illustraret,
requadratus hostes fidei Christiane pugnarent &
superaret, virum excusat, qui se stultum fingens omniu-
m lapidificum de monteget: similique luto quoniam
adversantes Christiane religio, haereticos, ludeos &
magos vincat. Ut plane illud cum Apostolo licet erat
dicere: Vbi quoniam vobis scribit? Vbi iniquus tuus seculi? Ne
non fulminat eis operatus tuus mundi? Sed quod superest
annis huius tettum Theodore Augustus tunus, in picatu-
mis, didicit ipsius felix tandem quam in terribilis, que
autem spirituum Principium.

Cum autem Deus velle saluum facit. Eusebium (erat enim
barbarus ex heretis & spalmarum Secundum auctorem) videt ipso me-
nu ex manu offigurantem ex vero obsequio dicit: V-
num Deum, & abbas Simeon in manu sua suscipiens: Postquam
sicut hucce annus, pretest te secessori, & neque que-
landa manu transiit in ruris palum quod gelabat, &
dixit: Sicut in manu mea, esse in meo pallo sufficiat. Virtus
autem Domini, quoniam conservavit in omnibus & patre,
ne sancta fons haematica neceta palum. Quomodo autem
autem magnum suscipit & tenuit, dicitur in libro copte:
nim, quo ad Eusebium formam induit prout de-
monice ipsos gallos esse damnacionem narrat. Sed qui
co modopet. A. biudem Acephalos condemnavit, & in
lapinis Orogenis inhalementum demonstravit: quoniam odo-
& de Iudea triumphum egredit, ex codem auctore acci-
pe, qui illi fabulungo:

Quidam vero ex his, qui praeferunt officio cimitatu, volu-
cum patitur, & cognoscens inrietatem, unde eum vultus suum
laetare, dico angelus, quis cum eo comeat fabularit. Erat autem
quoniam officio illi rarus, & Christianum sepe blasphemabat,
apparet ergo ruris sonus, ut hic sanctus de eis, & non minus diceret
quid viderat. Hanc autem vocem d. eo triumphum agere & eum

traducere, Prosternit auctus fabius, & illi laetus attigit & com-
presit, necpotuit rurum velutum loqui. Venit autem ad Salum & ei
manus annuis ut faciat cu, agnosca. Similiter vero abbas Simon
amensiam, & ei contra annulus tanquam fulmine ei auem an-
nue: ut sis genitrix. Licit atque virtus, se videtur inter se a m-
terris & pectore. Et ergo virtus separata in somnis sentit de-
cens: aut baptizari, aut eum minime, quae non quid in nec-
dixit in animum vicecedere, & ostrem aut: m quando mortuus
fuit abbas Simon. & se videtur adductus in an, uisus maxime
autem domum ei transferre reliqua ruris in se baptizari. Aut,
& eum, dominum. Et unum primum secundum de sacro latrato. Et
etiam, dominum. Sed quoniam alium idem Salus fle-
bilem baptizari coegerit, audi:

Rorsum autem in famelis debet cum fratribus, & se ad eam i bat
prope caminum velorum ruris etrum opem erat autem illi co-
rum opifex Hebreus, dixique ludens panisperna: Vultus salam
per rideat! Ecce quando ortus est, & sociorum fulvam crinem &
franges. Postquam autem (open) frig. & ordine, ex germe, uide
panipes, & remas duxerunt, ut rurum ruris enecepit, ruris
carne, postquam autem recepta clamans ex dictis, Reuter Man-
zer dicit, ex tem in ea fronte fecerit, con: venter omnia. Cum
ruris tredecim illa confregit ordine, compunctus est, & securus
erat in fronte, ne ruris frigus amplus, itoc ergo modo abiit,
& seduxit eum Christum. Sed qui Orogenitus acque Accepta-
los vicit, Iudeoque superauit, quem de magis. Teum
phum egerit, pance a scipe:

Et erat autem illo tempore quedam mulier divinitatrix, que sa-
cibat amulet, & vibrat in incarnationibus. Hoc condubatur
hunc in insula sacre pib amicata dans ei ea, qui collegat, sive
sciam, sive pulchra, sive citam vesica, itaque quadam die dicit ei:
Vulnus faciam animum tuum, ut nonquam sit tibi lema in oculo.
Illa vero dicit ei: Certe, sole reputans, quod si si sat, ut id for-
te posuit prostrare. Abiens itaque ruris in tabella Syriae: Deus
se faciat, effave & si fuisse ab avendendo ipso dominib. De-
dit ergo ei, & p. gl. fl. neque puto amplius aliud cinture.
huc & aliis plur. Leontius sed ad initium illi fatis, Vides in his plane quam vehementer admittit Dei prouiden-
tiam, dum quo tempore infatura vide poterat. Grecorum
lapitem, cum iam Orens sterilis proflus redditas
pare & defiliet doctilimis illos atque laet illatos vi-
tos, quiscut ante orbem terrarum scientia illustraret,
requadratus hostes fidei Christiane pugnarent &
superaret, virum excusat, qui se stultum fingens omniu-
m lapidificum de monteget: similique luto quoniam
adversantes Christiane religio, haereticos, ludeos &
magos vincat. Ut plane illud cum Apostolo licet erat
dicere: Vbi quoniam vobis scribit? Vbi iniquus tuus seculi? Ne
non fulminat eis operatus tuus mundi? Sed quod superest
annis huius tettum Theodore Augustus tunus, in picatu-
mis, didicit ipsius felix tandem quam in terribilis, que
autem spirituum Principium.

Hoc enim anno Imperii Iustiniani vigesimo secundo
cadet Theodore Aug. ad cladem fidei Orthodoxe colo-
interea ex hac cantem vita licet feso, subducitur, cum
(inquit Procopius) imperator annum regnum & regnat, me-
semque tertium, ita letibens de bello Gotico, & non fine
comitati rebus. Per fiscis diplom affirmat, vbi cuius re-
ges gefas in bello Perlico anno in seculo Iustiniani Imp.,
victimotero, moribus subdit. Iosephus autem Cato ad
anno superiori ab Imper. non reuecatus est, quo tempore finis
erat Theodore Aug. ad eum r. huc de tempore obitus Im-
peratricis Procopius: Sed quo mortuus fuerit ex
pactu subrat, hic omnino silentia. Verum qui
huc Pro copius attigit, seorsum (te te Suid) in aliis libris
temporales operationes Iustiniani & Theodore, nec non
Basilii & eius coniugis: sed cum euimodis Procopio
scripti libri careamus, nihil et ut de Theodore aliud
dicere possimus, nisi quod a Vigilo laetam am primum
dico iaculo a schismatis, hanc post diu, videntem numi-
us, est leuitus interius.

Sed videamus, que de Iosino Cappadoco, qui semper
apud Iustinianum Imp. primarium locum obtinuit, deitu
Procopius istis significat: Iosinus ob sufficiam in gis-
tacio:

in devictum, sacerdotum sumere compulsum est: quamquam in eo statim obensem quendam arque opinionem consequendi imperi venit. Querit u. denuo ambitionis homines delitos sumorum honorum p[ro]ficiere, qui praeferunt confusio[n]e natura seu prop[ri]e[ty]e non sunt, quod inueni accidit, cui mira et uana futili prædicere homines, cuiu[er]o tunc furu[m] , ut u[er]o quandoq[ue] Augu[st]i habuum inducer: quod fortia factum in hoc verum apparet, quod quidam facta a nomine Augu[st]i b[ea]t[us] Ant[onius] ihesu[ist]i complicito prope aderat, quando latentes f[ac]cenda habuimus induit fortes et firmi, cetera deficunt accommodant, h[oc] Procopius: qui et hic finem imponit historie de bello Persico.

XXVI.

Quod vero alio compulsum Icamnum est f[ac]cideri, non faci accipit, vt lunitus poterit ordinari f[ac]cideri, sed cum e[st] faci[re]t ab imperatore condito, vt si am[bit]u[m] f[ac]lum vellet, faci[re]t iniuste[re] ordinib[us] aliquo fit gladio f[ac]cideri: ille f[ac]ci[re]t magis elegi[re] ministri cogendis, si censuerit. Est namque exemplum de A[n]astasiu[m] Imperatore, qui cum quemdam ex Senatorio ordine vellet ordinari presbiterum, ipsu[m] penitus reuidentem, & omne portu supplicium subire paratum, laicato tandem remanere permisit portius, quam vicegeret f[ac]ci[re]t i[de]i faceret quod à successore Iustiniano Imperatore creatum fuisse. Praefecitam Praetorio, restau[er]it ex Romani letitiae scripsi Petrus Damiani in epistola ad Nicolaum Romanum Pontificem.

XXVII.
a Procedere
bello
Persic. lib. 3.

Sed ad Icamnum redeamus, de quod idem Procopius a bello Persico que sunt reliqua ipsius traxegdia memoria digna, proleuitur utr[um] be[ne] illis: ut cur de magistratu primam decollatur ex extum in C[on]cilio fabri: non quod arti[st]i vocant, misericordia: ne[que] prelatis tantum habuimus, non autem sacrificandi anima sumptu, ne[que] impudenter fieri ad repetendos forsan[er] honores, quorum s[er]uus non omnino absuratur. Bonu[m] enim Constantino polo publicata, quamquam longa pars imperioris beatitudine familiis eff[ec]ta, cum hi itaque augeantur, quae occultanter diuinius remanserat, tague viri[us] n[on] omnia lucientia & hu[m]ilie, quibus gratus[er]e prouidit ab omniuria, a fuit quae[m]b[et] in omnibus in se Remaneretur accumulatur, perfida dominis iniquitatem, & in celo, mortis metu in confundantia. Verum cum Deo grandior pena, puto, i[de]i facerent quod hoc modo contigit.

Erat quidam apud Cyzicum Episcopus Eu[st]ebus, omni b[ea]t[us] quibus visu[er]e non posset, quem Ioannes granu[m] Nunc Cyziceni apud imperatores accusantes, ad iudicium acceruerunt: verum e[st] cori[us] ac jocemita resiste[n]te, nihil tunc egreditur: confraternalis demum quidam iustitiam in foro intercessit. Erat autem Ioannes in diff[er]entia cum Eu[st]ebus, ex quo illi infidei in primis procul[er]e p[ro]p[ter]ebantur. Mittuntur sp[irit]us & omnia Romano[rum] quas crimen e[st]u[m] inquirant, i[st]i loco[rum] em autem in carcere conseruantur. Deinde hominem o[mn]i inter Patricios potestissimum & Persicorum & quando[rum] Confutem, madum more latroni constabat, audiret e[st]ra dicit[ur]e cogerent. Deinde candi[us] eius i[st]o dixi[re]t, breui[er] tantum cum aliis conciliari vel ha[bi]re imponerent: sic itaque ex comitatu per totum Egyptiu[m] v[er]e ad ambo[r]um p[ro]p[ter]e[re] ob ob[st]aculo[rum] cogebatur. Hic vero tre annos in custodia, i[st]ra u[er]e. Quodcum[m] mirum, in tanu[m] aruanu[m] constituta, nonquam in crudi[er]e f[ac]iem dimidiata, id & quo[rum] Istan[bul]i Alexandrinis publice curru debente palpa risu calumniantur. Post dictum itaque annos a i[st]ione male adiungit[ur] ista Rhodope[rum] panexala. haec enim Procopius de Ioanne illo insignis nominis, ad quod Praefectura Praetorij fungente exanimi complura Iustinianu[m] Imp. data recti[pi]ta, homine plane in exemplum polito terram mundi huius volubilis flamu[m] & eius animi infamia obduriat, quem nec malus e[st] feruus tribulationu[m] valit u[er]o p[ro]p[ter]e[re] conterere, lecomis illud sapientis b[ea]ti si considereris flum[us] in p[er]la quaq[ue] p[er]fusus, ferre te a[re]s p[ro]p[ter]e[re] non au[tem] erit ab i[st]a flum[us] tua. Sed hic iam finis anni[us] huius rerum gestarum esto.

b Proem. 2.

LES V CH RISTI

Annus 549.

VIGILII PAP. IVSTINIANI IMP. 23.
Annus 549. TOTILE REG. 8.

A NNUVS sequens post Confusatulum Basiliu[m] octauis numeratus, quingentesimus undevinquaginta Domini ponitur, idemque à Procopio bell. Gotchi decimus quartus affixus: quod Belisarius, relata Italia, Constantinopolim reuocauit de eo[n]t, i[st]a Procopius habet: c[on]fusa in interno nulla res militis decora. Byzan[tinum] tenet, cum per quo[n]quatum ex itala missione discessit, nec porro si p[er] eam quoq[ue]m p[ro]p[ter]e[re] regni sed tacita iuste[n]da deuotus. Et vitabundus id omnis tempus de loco in lo[co] cum nauigando consumpsit. Quae ex re factum, ut rebus Rom[an]is i[st]o tempore recepti[us] Corhi, unquam e[st] cataphracta Italia oppida. sed id anno fequenti. Reuocatum autem Constantinopolim oriolam de f[ac]e viam, dem auctor affirmat: Attanissium vele coniugis precibus Ipsius tellatur idem Procopius ab Italia reuocatum.

Sed quo flatu res occidentalis Imperii silent et neque inde recesserit Belisarius, ex eodem amore accipe, vbi ait d[icitur]: Dom[us] h[ab]et agerentur, totum Occidente[rum] barbari Imperio[rum] portinunt. Semanti[us] vera cum isti, c[on]fessu[m] ante p[er] diuinu[m] delectatu[m] bellum dum integrare, pecuniarum bonitatemque id clara ingenio fidei & fidei r[ati]o coram amende, ita si ame[re]t[ur] res p[er] illyricos omnes, Thraceisque, cum a barbaris iam fatu[m] fadis sua omnia agerent in predam, & stem p[ro]p[ter]e[re] deprendatur. h[oc] Procopius, qui subduo, Romanis i[st]ero in seruitute at Gotthis redactato fuisse. At de his suo loco.

Quod vero pertinet ad Belisarium, considerare ne prates m[er]itis quam dilata exiit a priori posterior[em] fuit ipsi[us] initiali am[bit]u[m] auctioris, & reditus. Constantinopoli. Ex quo enim (quod lep[is] ob oculos te p[re]lentandum est) in Romanum Pontificem Silvianum violentias manus incepit, vis omnis ipsius robusta: Romanie milicie concide, addita vero fuit hostibus bellicosa fortis, quam numeru[m] & vic[er]ez sunt secuti: v[er]o adeo, vt que tanto fuerint pars labore, p[er]flammati, cum illi potius sint Gotthi reliqua vero pacificias, ne[que] Pannoniam & finitimas regiones, Longobardi a p[ro]p[ter]e[re] febibus super Istrum fluvium politis Gipedium regionis finitimas excitati insulerum graffasque in Dalmatiacum & Illyricum, Epidamnum, v[er]o cuncta depopulata sunt. Haec omnia plurib[us] Procopius habet, qui de aucto hoc anno Fraporum regno h[ab]et subdit:

D[icitur] illa generatur, i[st]o Occidente[rum] barbari Imperio[rum] p[er]tinat & paulo o[ste]nt: Galliarum partem sive quendam de dom[us] e[st] f[ac]tum in h[ab]itu bellicis principio Corhi Germanorum Imperio[rum] Franci trad[er]ant, non minus si p[ro]p[ter]e[re] existimat[ur] Romanis finali[er] Germani p[ro]p[ter]e[re]. Id autem factum non solum Romanis in p[re]dictis interpellaverunt, sed ut Gallia p[ro]p[ter]e[re] Germani haberent, in illi[us] i[st]o ultra permissi: non enim illi[us] ha[bi]tu tu[er]e se p[ro]p[ter]e[re] telari[us] & Imperator ea[us] distinxit: futuras perpetuo confirmeret. Quo factum, vt i[st]o tempore Primi[us] Germanorum Magistri Phoenicium i[st]o annu[m] c[on]stat & exercititia[m] re loca tenuit, totum q[ue]cunq[ue] ei[us] ornat[er] time potius invicem invita & ariante nunc regidit, ac certaminis regidit, sed au[tem] latione. Quis illa legens, & in memoriis reuocans virgatum a Iustiniano in felicitate tumulum Francicum, non admittetur Deli[us] prouidentiam: rebus humana[rum] incivilizantem, adhuc in p[ri]mis, vt mente el[er]e os deprimit, & humiliis eleuerit? Ecce n[on] quicquam titulus, prater alia gloriam ina[m] populis debellari accepta, Francius a Francis superaret dici voluit, quos ne[que] bello reuocari modo cogitare cedere Francis, que potiora in Gallia Romani essent Imperii. Ita plane accidit, vt n[on] ibi si in catenis Galliarum proximis ep[oc]tus Franci possederint, quā

Mallissam